

אור לבן, חור שחור

לפני שמתחילים תרשה לי פעם אחת לחרוג מהצורה. אפשר לקרוא לזה פרולוג (פרולוג פרולוג). לפני שזה קרה היו לי שני חלומות: בחלום הראשון מישהו חילק הוראות לדייגים ואמר, שאם דג נמשה מהמים, והרבה זמן אחר כך עוד ממשיך לפרפר ולחיות, צריך להניח אותו עם הפנים לים. דג שרואה את הים מתחיל לרקוד ואחר כך מת, ויש דגים, הוא אמר, שזה הדבר היחיד שהורג אותם. בחלום השני מישהי גידלה צרעה בין דפים של ספר.

עכשיו, אני חושבת שחלום אחד עליי והשני עליך – אתה יכול לנחש מי זה מי?

1.

הָאוֹר הַלֶּבֶן וְאֵנִי הָיִינוּ לָרַגַע אֶחָד
לָרַגַע אֶחָד הָיִינוּ הָיִינוּ וְזֶה לֹא
שֶׁהָיִינוּ אֶחָד אֲבָל גַּם לֹא
הָיִינוּ שְׁנַיִם לָרַגַע אֶחָד הָיִינוּ
בְּלִתֵּי־נִפְרָדִים וּכְשֶׁנִּפְרָדְנוּ נִפְרָדְנוּ
בְּהִבְנָה עַל אֵף שֶׁהִיְתָה בֵּינֵינוּ אִי־
הַסְכָּמָה עַל עֵצָם הַדָּבָר (אוֹ
הַדָּבָרִים) הָיִינוּ הָיִינוּ.

2.

הָאוֹר הַלֶּבֶן הִגִּיעַ לִידֵי הַחֲלָטָה לֹא
חֲזָר בּוֹ.
הוּא סָלַק אֶת כָּלָם וְנָעַל אֶת הַדָּלֶת לֹא
הִבִּיט לְאַחֹר.
הוּא תָפַס אֶת הַצּוּרָה וְנָטַל אוֹתָהּ מִהַצָּבֵעַ לֹא
חָשַׁב פַּעַמִּים
תָּבַע אֶת כָּל הָעוֹלָם לְעֵצָמוֹ.
הוּא לֹא הִתְחַרַּט לֹא
נָסוּג לֹא
לֹא־לֹא
נָקַף בּוֹ לְבוֹ.

3.

חֹר שָׁחַר, אֵל תִּבְלַע אֶת
כָּל הָעוֹלָם אֶתָּה לֹא
כָּל הָעוֹלָם תִּשְׁאִיר מִשֶּׁהוּ מִהָעוֹלָם
לְעוֹלָם תִּשְׁאִיר
חֲתִיכָה תִּשְׁאִיר
פָּרוּר
הוּא יַעֲשֶׂה אוֹתָךְ אוֹפֵטִימִי.

.4

בְּתֹאֲרֶיךָ כְּלִשְׁהוֹ (לֹא מִזְמֶן) יֵצְאֵתִי מִהַחֹר הַשָּׁחַר אַחֲרֵי שְׁ

וְ

לְרֹאשׁוֹנָה

(אַחֲרֵי הַרְבֵּה זְמַן)

הַכֹּל הָיָה לְרֹאשׁוֹנָה

הָרְחוֹב הָיָה לְרֹאשׁוֹנָה

הַשָּׁעָה הָיְתָה לְרֹאשׁוֹנָה

כָּל מָה שְׁוֹתֵר הָיָה פֶּתָאֵם לְרֹאשׁוֹנָה

אֲנִי הָיִיתִי מֵאֹד הָיִיתִי

אֲנִי הָיִיתִי בַּחַיִּים.

.5

בְּשִׁבִּיל לְצֹאת מִמֶּךָ כָּעַת, חֹר שָׁחַר, עָלִי לְהַבְרִיק

בִּיכָלֶת הַהִפְשָׁטָה.

עָלִי לְהַפְשִׁיט אֶת הַהִפְשָׁטָה מִבְּלִי לַחֲזֹר

אֶל הָאָדָם.

וְזֶה כָּל כֶּךָ קִשָּׁה, חֹר שָׁחַר, זֶה כְּמוֹ

מִיָּנוּס כְּפוּל מִיָּנוּס שְׁוֹה מִיָּנוּס, כְּמוֹ

לְחַלֵּק אֶת הַמִּיָּנוּס

לְחַלֵּק אֶת הַמִּיָּנוּס

לְחַלֵּק אֶת הַ

לְפָרוֹסוֹת

וְלִי הָרִי יֵשׁ פֶּה

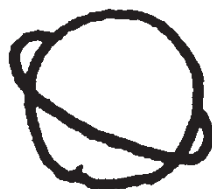
יֵשׁ לִי יָדַיִם

חֹר שָׁחַר, אֵתָה זֹכֵר שֶׁהִפְשַׁטְתִּי אוֹתְךָ וַיֵּצֵא מִמֶּךָ

אָדָם?

6.

לְשֵׁם הַמְרִיא הַחֹר הַשְּׁחֹר:

עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ בְּלוֹגֵג דִּיסְטַנְס.

7.

חֹר שְׁחֹר, אֲנִי מְנַסֶּה לְשַׁחֲזֹר אֶת

אִפְשָׁרִיּוֹת הַהֲרָגָה:

הָאֵם הָרָגָע הָאַחֲרוֹן הָיָה כְּמוֹ

הַנְּשִׁיקָה הָרִאשׁוֹנָה

כְּמוֹ שֶׁבָּאת אֵלַי

יָשָׁר לְפָרְצוֹן

וְקַפְצָת

8.

אוֹר לָבֵן חוֹתֵךְ שׁוֹם

אוֹר לָבֵן יוֹרֵד עִם הַכֶּלֶב

אוֹר לָבֵן חוֹלֵץ נַעֲלִים לִפְנֵי

שֶׁהוּא נִכְנָס לַדִּירָה

כְּשֶׁאוֹר לָבֵן הָיָה בְּבֵית סֶפֶר יְסוּדִי

הוּא עָשָׂה עֲבוֹדָה עַל מַעֲרַכַת הַשְּׁמֶשׁ (אוֹלֵי זֶמֶ

שֶׁדָּפַק לוֹ אֶת הָרֹאשׁ)

הָיוּ לוֹ יְדִיעוֹת נִרְחָבוֹת בְּאַנְטוֹמִיָּה וְ

בְּגִנְטִיקָה (אֶפְלוּ הִיתָה לוֹ אִמָּא)
וּבִסֵּךְ הַכֹּל הוּא לֹא הָיָה
דְּמוּי לְאָדָם הוּא הָיָה
בְּשׁוֹר וָדָם
אָדָם.

9.

שֵׁב, מוֹת, שֵׁב!

אוֹר לֶבֶן עוֹמֵד בְּמִסְדָּרוֹן, צוֹעֵק
שְׁלֹא אֶכְנִיס לוֹ
מַלְיָם לִפֶּה
(גַּם לֹא אֶת זֶה!)

אֲבֵל עֲכָשׁוּ הוּא מוֹרִיד אֶת הַרְצוּעָה
שׁוֹאֵל אִם אֲנִי עָרָה
מִסִּבִּיר פָּנִים, אוֹמֵר
בְּקֶר טוֹב.

10.

אוֹר לֶבֶן, אֶתָּה לֹא מִבִּין כִּמָּה
שְׁאֶתָּה נִהְיָה לֶבֶן כֶּכָּה
אֶתָּה נַעֲשֶׂה שְׁחֹר.

11.

אוֹר לֶבֶן, הִיָּה לִי סִיוֵט
חֲלֵמָתִי שְׁאֶמְרֶת מִשְׁהוּ
שְׁלֹא הִבְנֵתִי, מָה אֶמְרֶת
שְׁלֹא הִבְנֵתִי
(מָה אֶמְרֶתִּי?)

אור לִבְנֵי, בְּעוֹלָם הַבָּא
אֲנִי מְבַקֶּשֶׁת
בְּכָל לְשׁוֹן שֶׁל בְּקִשָּׁה
דִּבֵּר אֵלַי בְּרוּר.

.12

אור לִבְנֵי, יִצְאָתִי לַחֲלָל
יִצְאָתִי לְחֹפֶשׁ אוֹתָךְ בְּחֲלָל הַגְּדוֹל
לְמִרוֹת שְׂאֵתָה בְּחֲלָל הַקָּטָן, אור לִבְנֵי
יִצְאָתִי לְחֹפֶשׁ אוֹתָךְ בְּחֲלָל הַגְּדוֹל

אֲבָל מָה אֶכְפֹּת לָךְ פַּעַם אַחַת לֹא
לְהַקְפִּיד עַל הַגְּדֻלִּים
נִלְךָ לְמִסְבָּה אַתָּה
תַּעֲשֶׂה עִם הַיָּד אֲנִי
אֶעֱשֶׂה עִם הַתַּחַת
פַּעַם קָטָן פַּעַם
גְּדוֹל.

.13

חור לִבְנֵי, תִּרְאֶה מָה עֲשִׂיתָ
אֲנִי מַחְבֶּרֶת לְעוֹלָם בְּשׂוּרוֹךְ קְרוּעַ

אור שְׂחֹר, תִּרְאֶה מָה עֲשִׂיתָ
הִנֵּה אֲנִי
וְהַבְכִּי הִזָּה
שֶׁהוּא אֶחָד לְאַחַד דְּמוּי לִי
אֲנִי.

.14

חור שָׁחַר, הַיּוֹם כָּעֶסְתִּי כָּל כֶּךָ שְׁאַמְרֵתִי (לְעֶצְמִי)
אֲנִי אֶקְבֵּר אוֹתָךְ חֵי

וְאִם מֵת (לְעֶצְמִי)
אֲנִי אֶקְבֵּר אוֹתָךְ מֵת.

.15

אור שָׁחַר, קֶרֶן בּוֹר, תּוֹר
בְּקִצָּה הַמְּנַהֲרָה
מָה הָיָה קוֹרָה אִם הָיִיתִי פּוֹגֶשֶׁת אוֹתָךְ מִחוּץ
לְעֶצְמִי

(הָאִם הַשְּׁפָתִים הָיוּ הוֹפְכוֹת לְחֶק טִבֵּעַ?)

.16

אור שָׁחַר, אֲנָשִׁים חֲכָמִים אוֹמְרִים:
א. שְׁכָלָם מֵתִים לְבָד
ב. שְׁאִין פִּרְדּוֹת טוֹבוֹת
("אֵיט קאמס וִית' ד'ה טריטורי")

אָבֵל לֹא צָרִיךְ לִהְיוֹת גָּאוֹן
כְּדִי לְדַעַת
שְׁעֵדִיף לְעִגָּל
כְּמָה פְּנוֹת
וְרֶק לֹא
הַכָּאב הַזֶּה
שְׁכָלָנוּ בְּנֵי אָדָם
וְחוּץ מִזֶּה
יֵשׁ אֲנָשִׁים שֶׁמֵּתִים בְּשָׁנָתָם –
יָפָה.

17.

על מי אני עובדת, חור שחר
גם אני הוספתי דלי של חשך
לחשך שלך
שפכתי צל לבור.

18.

חור שחר, אני אשאל את זה פעם אחת
ואתה תענה:
מה היה קורה אם הייתי אומרת
למשל
בהכרח:

היית ממשיך ללכת?

(ממשיך-לכת)

תגיד את האמת (אני כמשל):
טפה בים
או ים?

19.

יום הולדת שמח, אור לבן
האם זה אומר שהיום אתה נולד
בכוון ההפוך
שאתה הולך מהאדמה
פנימה

20.

– חור שחר, למה אתה יושב בחשך?
– אני לא. זה האור שיש כאן.

.21

חור שָׁחַר, אָמְרוּ לִי שָׂרְאוֹ אוֹתָךְ בְּרָחוּב לִפְנֵי
 שָׁזָה קָרָה
 עוֹמֵד בְּמַעֲבַר חֲצִיָּה בִּ
 לִפְנֵי שָׁזָה קָרָה
 שְׁאַלְתִּי אֵיךְ נִרְאִיתָ אָמְרוּ
 לֹא עָצוּב לֹא
 שְׁמִיחַ
 נִרְאָה רָגִיל

.22

חור שָׁחַר מִחֶפֶז כָּל הַזְמַן לָמָּה
 שֶׁכָּבַר הַתְּחִיל מִזְמַן
 חור שָׁחַר מִחֶפֶז בְּכָל רָגַע לִ
 לִ
 לִ
 רָגַע
 חור שָׁחַר מִבְּחִין בְּטָעוֹת
 עֲכָשׁוּ הוּא רֹאֶה בְּדִיוֹק כָּמָּה חֶבֶל
 שֶׁהוּא בְּעֲצוּמוֹ
 שֶׁל עֲצָמוֹ.

.23

חור שָׁחַר, חֲשַׁבְתִּי שְׂרָאִיתִי אוֹתָךְ בְּאַרְץ זָרָה
 חוֹלֵף מוֹלֵי בְּרָחוּב (בְּשִׁטְרָסָה)
 כְּאֵלוֹ עֲשִׂיתָ רִילֹקִישָׁן
 כְּאֵלוֹ אֶתָּה
 וְהִנֵּה אֶתָּה –

אֵיִם סוּרִי
 אֵי ת'וֹט יוֹ וּוֹר

24.

חור שָׁחַר, אֶתָּה זֹכֵר אֶת הַפֶּעַם שֶׁ
חִלַּפְתָּ מוֹלִי בְּרָחוּב בְּ
אֶרֶץ לֹא זֶרָה עִם
עֵינַיִם בְּרִצְפָּה בְּ
אֶרֶץ לֹא זֶרָה וְ
קָרָאתִי לָךְ בְּשִׁפָּה לֹא זֶרָה שֶׁ
שָׁנִינוּ הַבָּנוּ
וְהֵייתָ כָּל כֶּה נְבוֹךְ שֶׁ
כָּכָה תִּפְסְתִּי אוֹתָךְ
(מֵיֶאֱשׁ עַד הָעֵצִים) שֶׁ
רָצַתְּ אֵלַי וְ
נִבְלַעְתָּ לִי בֵּין צֹאֵר לְ
כְתֵף

25.

חור שָׁחַר, סְלִיחָה עַל הַפּוֹמְפוּזִיּוֹת – – –

כָּל רַמ"ח אֵיבְרֵי רוֹצִים לְהַחְזִיר
אֶת הַזְּמַן לְאַחֹר

הַיָּד רוֹצָה לְתַפֵּס אֶת הַיָּד
הָעֵין רוֹצָה לְתַפֵּס אֶת הָעֵין

(שִׁיוָאוּ, זֶה כְּמוֹ לְהִתְפַּס עַל ווּ!)

בְּמָקוֹם יָשָׁר גִּלְךָ לָגֵן
וְכָל הַלֵּב פּוֹמֵפּ פּוֹמֵפּ פּוֹמֵפּ

26.

לֹא נִתְנַשֵּׁק יוֹתֵר עִם חוֹר שָׁחַר כִּי הוּא
אֵינְנוּ.

לֹא נִתְנַשֵּׁק יוֹתֵר עִם חוֹר שָׁחַר כִּי הוּא
אֵינְנוּ.

וְגַם אִם נִרְצָה
רְצוֹן רְצִינִי בְּמִיָּחַד
לֹא נִתְנַשֵּׁק יוֹתֵר עִם חוֹר שְׁחֹר כִּי הוּא

וּמִשּׁוּם כֵּךְ –
לֹא
וּלְפִיכֵךְ –
לֹא

כִּי עֲכָשׁוּ חוֹר שְׁחֹר הוּא מִשּׁוּם כֵּךְ וּלְפִיכֵךְ

כִּי עֲכָשׁוּ הוּא עִם עֲצָמוֹ בְּמַעְגָּל
סָגוּר.

.27

חוֹר שְׁחֹר, תִּרְאָה מָה עָשִׂיתָ
הַמְצִיאֹת נִקְרָעָה לִי כְּמוֹ מְכַנְסִים

אֲבִדְתִּי אַחִיזָה
אֶת הָרֹאשׁ
אֶת הַצָּפוֹן
(אֲנִי אֲבִדְתִּי עֲשֵׂתוֹנוֹת!)

הַכֹּל נִרְאָה לִי כְּמוֹ קִיר

הַקִּיר נִרְאָה לִי כְּמוֹ קִיר.

.28

אֲבָל הָיָה זְמַן (לֹא מְזֻמָּן) שְׁחֹר שְׁחֹר חָשַׁב
לְשַׁפֵּץ אֶת הַדִּירָה
(מִחֲשָׁבָה שֶׁהִלָּכָה אֵתוֹ כְּמָה יָמִים)
וְהוּא הָיָה טְרוּד בַּחֲלָקָה הַמְּחַדֶּשֶׁת שֶׁל הַחֲלָלִים
הַחֲלָלִים

וּבְכָל פַּעַם שְׁחֹר שְׁחֹר שְׁחֹר הִגִּיעַ לִּי
 הַחֲלָטָה
 (בְּהִתְלַהֲבוּת נִלְהֶבֶת מְאֹד)
 בְּנוֹגֵעַ לַחֲלָקָה הַמְּחַדֶּשֶׁת שֶׁל
 הַחֲלָלִים
 הוּא הַתַּחֲרִט וְנִסּוּג (בְּבִהָלָה מְבִהֶלֶת מְאֹד וְ
 סִמְטָרִית כְּמוּבָן)
 כִּי חֹר שְׁחֹר – לֹא רוֹצֵה לְהַכְנִיס לּוֹ מְלִים לִפְנֵי, אֲבָל –
 חֹר שְׁחֹר לֹא רֹצֵה לִפְגֹּעַ בִּי
 דִּי.אֵנ.אִי שֶׁל הַדִּירָה בִּי
 יְסוּדוֹת בְּמִקּוֹר בְּגֶרְעִין בִּי
 תִּכְנִית הָרֵאשׁוֹנִית (הִרִי מִיִּשְׁהוּ תִּכְנֵן אֶת כָּל זֶה
 וּכְשֶׁחֹר שְׁחֹר הָיָה חוֹשֵׁב עַל דְּבָרִים מֵהַסּוּג הַזֶּה
 הוּא הָיָה מִגִּיעַ מִמֶּשׁ עַד אֱלֹהִים)
 כִּי חֹר שְׁחֹר לֹא יִכָּל לִפְגֹּעַ בְּזָבוּב
 לֹא יִכָּל לְשַׁבֵּר קִיר
 עַד כְּדֵי כֵן הוּא הָיָה נָקִי.

29.

בְּאוֹתָם יָמִים שֶׁל שְׁפוּץ עֲתִידִי
 חֹר שְׁחֹר לֹא הָיָה
 כָּל כֵּן שְׁחֹר הָיָה
 בְּסִדּוּרִים

בְּלִילָה הַלְכְּנוּ לְרִמְקוֹד.

30.

חֹר שְׁחֹר, אֶתָּה זֹכֵר אֶת הַשִּׁיר שֶׁ
 אֲנִי לֹא אֶגְלֶה לְאַף אֶחָד אֶת הַשִּׁיר שֶׁ

וּלְקַחְתָּ לִּי אֶת הַיָּד וְ

אֲנִי אֶקַח
 אֶת זֶה לְקִבְרִי.

.31

אָבֵל עִם הַזְּמַן חוֹר שְׁחַר נַעֲשֶׂה פָּחוֹת
וְרִסְטִילִי
וְנִשְׁאַר
חוֹר שְׁחַר.

.32

הֶבֶל הֶבְלִים, הֶכַל חֶבֶל!

בְּסוּף אִי אֶפְשָׁר הָיָה לִפְיֵס בֵּין הַדָּג
לַמַּיִם
בֵּין חוֹר שְׁחַר
לַחַיִּים.

.33

– חוֹר שְׁחַר, אֲנִי יוֹדַעַת מָה קוֹרָה בְּסוּף.
– מָה?
–
– אֲנִי נִבְלָע לְתוֹךְ עֲצָמַי?
–
– וְאַתָּה מְמַשִּׁיכָה לְסֹדֶר אֶת הַמָּטָה כָּל בֶּקָר?

.34

חוֹר שְׁחַר, מָה אַתָּה מַלֵּא כָּל כֶּךְ
בְּאַנּוּשִׁי
זֶה לֹא בְּרִיא לְאָדָם.

.35

כְּשֶׁחוֹר שְׁחַר כָּבֵר הָיָה רְחוֹק שְׁכָרוֹ
אֶת הַקִּירוֹת מְזַגֵּג
אֶת הַחֲלָלִים

כָּל הַדִּירָה נִהְיָתָה
 אוֹלָם
 עוֹלָם
 וְחֹר שָׁחַר
 שֶׁכֶּבֶד הָיָה רָחוּק
 מֵעֶבֶד לְתַחוּמֵי הַדֶּף
 לֹא הָבִין אֵיךְ הוּא פֶסֶס
 אֶת הַפְתָּרוֹן שֶׁהָיָה מִנַּח לוֹ כָּל הַזְמַן
 מִתַּחַת לָאֶף.

36.

חֹר שָׁחַר, שׁוֹב, סְלִיחָה עַל הַפּוֹמְפוֹזִיּוֹת
 אֶתָּה לֹא מִבִּין כִּמָּה עֲדִינּוֹת אֲנִי רוֹאָה פְּתָאִם
 בְּאַנְשִׁים
 הֵם מְבִיטִים בִּי וְאֲנִי כּוֹרֶעַת
 תַּחַת עֵינֶיךָ
 הַפָּנִים שְׁלֹךְ מְצִיצוֹת אֵלַי מֵהֶכֶל

אֲנִי לֹא יָדַעְתִּי, חֹר שָׁחַר, בְּאַמֶּת שְׁלֹא יָדַעְתִּי
 כִּמָּה זֶה רָךְ
 שְׁבִיר וְרָךְ
 שְׁבִיר אֲבָל רָךְ
 (חֹר שָׁחַר אוֹמֵר שְׁאֲנִי חֲכָמָה בְּלִילָה)

37.

חֹר שָׁחַר, אֲנִי מִתְחַרֶּטֶת שְׁנִפְגָּשְׁנוּ
 (יֵשֶׁר לַפְּרוֹצוֹף!)

אֲבָל בְּכָל זְמַן אַחֵר אֲנִי לֹא אֶתְחַרֵּט עָלֶיךָ אֶף פַּעַם.

.38

האֹר הַלֶּבֶן וְאֵנִי הָיִינוּ לְרַגַּע אֶחָד
 לְרַגַּע אֶחָד הָיִינוּ הָיִינוּ
 אֲבָל עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ בְּלוֹנֵג דִּסְטֵנֶס
 עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ בְּלוֹנֵג דִּסְטֵנֶס פֹּר אַ לֹנֵג לֹנֵג טִים
 עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ פֹּר לֹנֵג
 פֹּר אֹר.

.39

חֹר שְׁחֹר, תִּשְׁאִיר פֶּרוֹר תִּפְתַּח
 אֶת הַדֵּלֶת

בְּכָל רִמ"ח אֵיבָרֵי שְׁתִּקְבֵּל
 רַגְלִים קְרוֹת

.40

חֹר שְׁחֹר, תִּרְאֶה מָה עָשִׂיתָ
 הַכֹּל יָכַל לְקִרוֹת